

خارجیان چندان با استقبال

روبرو نیستند

مصاحبه با برهان الدین ربانی،

نیوزویک ۲۸ ژانویه ۲۰۰۲

ترجمه: علی رستمی

دفاع و خارجه در دولت موقت، قرار دارند، راضی است. او سخنان آتشی مزاح خود را ملایم ساخته و حتی در روز آغاز کار دولت موقت صدراعظم حمید کرزای را در آغوش گرفته است.

اخیراً نماینده نیوزویک در خانه ربانی

در یک محله اعیانی نزدیک کابل با او ملاقات کرد. در زیر گزیده مصاحبه با وی را می خوانید:

نیوزویک: در باره دولت موقت چه

فکر می کنید؟

ربانی: این دولت بر اساس تصمیمات متخذه (در کنفرانس بن) تشکیل شد. تصمیماتی که با عجله و شتاب اتخاذ شد. من نمی خواستم دنیا فکر کند که من مخالف صلح هستم بنابراین از آن حمایت کردم. اما این دولت فقط برای شش ماه خواهد بود و ما نمی توانیم انتظار داشته باشیم که بیش از این مدت تداوم یابد. بنابراین (فعلاً) مجلس واقعی و یا دولت انتخابی وجود ندارد و هیچ بازسازی نیز صورت نمی گیرد.

برهان الدین ربانی در شصت سالگی

سرباز مهم صحنه سیاست افغانستان است. او که به سادگی «استاد» نامیده می شود

بنیان گذار حزب جماعت اسلامی در سال ۱۹۷۱ می باشد. او به عنوان یک تاجیک که

تخمین زده می شود - جمعیت آنها -

یک چهارم افغانها را تشکیل می دهند، بخاطر نقشی که در اخراج روسها از

افغانستان داشت به مثابه یک قهرمان ملی محترم شمرده می شد. اما بخاطر شعله ور

ساختن جنگ داخلی در دوره ریاست جمهوری خود در اوایل دهه ۱۹۹۰ بسیاری

از حامیان خود را از دست داد. اکنون بسیاری بر این باور هستند که اگر موقعیت

خود را نیابد، اولین جنگ سالاری خواهد بود که مجدداً آتش بر خوردهای مسلحانه را بر

خواهد افروخت. در حال حاضر او از این که اعضای حزب او در راس مقامهای وزارت

نیوزویک: ارزیابی شما از رابطه امریکا با افغانستان چیست؟

ربانی: به تصور من شناخت امریکاییها از افغانستان نه فقط محدود است بلکه در حاشیه بی اطلاعی و بی خبری است. آنها وقتی را برای شناخت افغانستان و یا رهبران آن صرف نکرده اند. آنها فقط از طریق کارهای جاسوسی خود افغانستان را می شناسند. اما ما همیشه ضرورت ایجاد روابط سالم با امریکا را درک کرده ایم.

نیوزویک: در طول جنگ بر علیه طالبان شما گروه بزرگی از سربازان را فرماندهی می کردید، اکنون برای آنها چه اتفاقی خواهد افتاد؟

ربانی: یکی از شرایط دولت موقت این است که هیچ کس گروه نظامی خود را نخواهد داشت. [سربازان] بخشی از حزب ما بودند اما از این به بعد آنها پشتیبان دولت خواهند بود.

نیوزویک: شما در باره نیروی حافظ صلح بین المللی چگونه فکر می کنید؟
ربانی: همانند بسیاری از افغانها من

نیوزویک - آیا شما با کرزای تماس منظم دارید؟

ربانی: شما احتمالاً می دانید که من اسم او را به عنوان رهبر بالقوه برای دولت موقت مطرح ساختم. من نمی خواهم زیاد در کار او دخالت کنم و همچنین من نمی خواهم این گونه بنظر آید که یک دولت موازی نیز در کار است. اما اگر موضوع اضطراری برای بحث و گفتگو وجود داشته باشد من با او صحبت می کنم.

نیوزویک: آیا معتقدید که او (کرزای) از طریق مداخله امریکا به قدرت رسیده؟

ربانی: کشورهایی که در بن حضور داشتند این فرایند را شکل دادند. آنها احتمالاً با نیت خیر عمل کردند، اما این باید آخرین عمل مداخله خارجی در امور داخلی ما باشد. رشد گروههای تروریستی در کشور ما نتیجه مداخله خارجی بود. مسبب همه جنگهای ما نیروهای خارجی بودند. اگر مداخله خارجیها تداوم یابد مردم ما نتیجه خواهند گرفت که [خارجی ها] نمی خواهند ما آزاد باشیم.

خواستار استقرار نیروهای خارجی در کشورمان نیستیم. نیروی حافظ صلح نتایج منفی به همراه ندارد اما من فکر می‌کنم که مسایل امنیتی بدلیل حضور آنها حل نخواهد شد. و مبرم‌ترین وظیفه آنها این است که به ما کمک کنند تا یک ارتش ملی ایجاد کنیم تا کشور را با ثبات سازد.

نیوزویک: اکنون به بسیاری از مدارس اسلامی به عنوان موسسات مشکوک نگریسته می‌شود شما یکی از فارغ التحصیلان الازهر بزرگ‌ترین دانشگاه اسلامی جهان هستید، نظرتان در این مورد چیست؟

ربانی: این یک تبلیغ سیاسی است. اگر شما به تمام افرادی که برچسب تروریست خورده‌اند نگاه کنید هیچ یک از آنها فارغ التحصیل این مدرسه نبوده‌اند. بن‌لادن یک مهندس بود و معاون وی نیز یک دکتر بود. افرادی که انور سادات را ترور کردند یا مهندس بودند و یا از موسسات نظامی فارغ التحصیل شده بودند. در میان اعضای القاعده حتی یک فرد که از یک مدرسه مذهبی فارغ التحصیل شده باشد وجود ندارد.

نیوزویک: آیا پس از پایان دوره دولت موقت شما خود را نامزد خواهید کرد؟

ربانی: من در حال کار کردن برای ایجاد یک حزب سیاسی ملی هستم. وقتی [مجلس قانونگذاری] ایجاد شود، مردم می‌توانند برای خود تصمیم بگیرند. اگر شرایط مساعد باشد من نامزدی خود را اعلام خواهم کرد و یا از نامزد مناسب دیگری حمایت خواهم کرد. من نمی‌توانم از سیاست کنار بکشم. من زندگی‌م را وقت آرمان مردم کرده‌ام و هنگامی که هیچ کس دیگری اهمیتی نمی‌داد فداکاری بزرگی کرده‌ام هنوز کارها تمام نشده است.

م‌انسانی و مطالعات فرهنگی
م‌انسان علوم انسانی

